

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise – Generálního ředitelství pro životní prostředí – ze dne 24. června 2013 a Evropské komise – Generálního sekretariátu – ze dne 3. září 2013, jimiž byl odmítnut přístup k dopisu Komise stanovící lhůty ohledně řízení o nesplnění povinnosti č. 2013/4000 proti Spolkové republice Německo ze dne 30. května 2013,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobců na přístup k informacím

— Žalobci především uvádějí, že napadené rozhodnutí Komise porušuje jejich právo na přístup k informacím vyplývající z čl. 15 odst. 3 SFEU, článku 42 Listiny základních práv, čl. 10 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Žalobci uvádějí, že uvedená ustanovení mají za cíl vytvoření co největší transparentnosti a výjimky je třeba vykládat restriktivně. Dále je podle judikatury třeba klást vysoké nároky na prokázání závažných omezení šetření. Napadené rozhodnutí tento požadavek nesplňuje.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení částečného přístupu

— Žalobci dále uvádějí, že přezkumem, jímž Komise odmítá pouze částečný přístup k informacím, se Komise dopustila nesprávného právního posouzení. S tím související úvahy obsažené v rozhodnutí jsou nesprávné a porušují zásadu proporcionality.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

— Napadené rozhodnutí krom toho nevyhovuje požadavkům kladeným na povinnost uvést odůvodnění.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

— Žalobci dále vytýkají porušení svého práva obdržet informace bez zásahů orgánů, které vyplývá z čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331).

Žaloba podaná dne 2. října 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-542/13)

(2013/C 344/123)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: J. Langer a M. Bulterman)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 4474 final ze dne 18. července 2013 o nepoužitelnosti určitých ustanovení nařízení Nizozemského království s prováděcími předpisy týkajícími se liberalizace mezinárodní osobní železniční dopravy [neoficiální překlad],

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně vycházela z článku 2012/34/EU⁽¹⁾. Pokud Komise nesouhlasí se způsobem, jímž nizozemský zákonodárce provádí směrnici, může použít článek 258 SFEU.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady obrany, zásady ochrany legitimní důvěry a zásady loajální spolupráce, protože Komise po skončení projektu „EU Pilot“⁽²⁾ prohlásila nizozemské právní předpisy za nepoužitelné podle článku 61 směrnice 2012/34/EU. V odpovědi na otázku Komise v rámci projektu „EU Pilot“ mohlo Nizozemské království rozumně vycházet z toho, že Komise jí oznámené informace použije pouze v rámci (případného) řízení o nesplnění smlouvy.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění a nesprávného výkladu směrnice 2012/34/EU, neboť se Komise domnívala, že kritéria pro stanovení „hlavního účelu služby“ ve smyslu článku 10 odst. 3 nemohla být určena předem a že úlohou dozorcího orgánu je vytvořit kritéria „hospodářské vyváženosti“ ve smyslu článku 11 odst. 2 směrnice.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. L 343, s. 32).

(²) Viz sdělení komise „Evropa přináší výsledky — uplatňování práva Společenství“ (COM[2007] 502 final).

Žaloba podaná dne 7. října 2013 — Dyson v. Komise

(Věc T-544/13)

(2013/C 344/124)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dyson Ltd (Malmesbury, Spojené království)
(zástupci: E. Batchelor, Solicitor, a F. Carlin, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. L 192, s. 1) v plném rozsahu nebo v každém případě zrušil ta ustanovení, která se týkají čistícího výkonu a energetické účinnosti; a

— uložit žalované, aby nesla vlastní náklady řízení a uhradila náklady řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně, že napadené nařízení je protiprávní a předkládá v tomto ohledu tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise překročila svou pravomoc podle čl. 10 odst. 1 příslušné směrnice, směrnice 2010/30/EU (¹), když přijala nařízení v přenesené pravomoci, protože

— článek 10 odst. 1 vyžaduje, aby akt Komise v přenesené pravomoci přesně informoval o spotřebě energie během používání. Napadené nařízení je pro spotřebitele zavádějící, pokud jde o energetickou účinnost vysavače, protože čistící výkon se testuje jen tehdy, když má vysavač prázdný sáček a nikoliv „během používání“.

— článek 10 odst. 1 vyžaduje, aby akt Komise v přenesené pravomoci přesně informoval spotřebitele v EU o spotřebě hlavních zdrojů během používání, a sice sáčků na prach a spotřebních filtrů. Akt v přenesené pravomoci neobsahuje takovou informaci pro spotřebitele.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila svou povinnost odůvodnění podle článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), protože napadené nařízení nevysvětluje, proč neexistuje dostatečný „technologický vývoj“, aby se umožnilo testování energetické spotřeby/čistícího výkonu ve fázi plného sáčku. Nevysvětluje se ani, proč Komise odložila naplnění prachem na posouzení za dalších pět let.

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila základní zásadu rovnosti tím, že přijala napadené nařízení, které diskriminuje ve prospěch vysavačů bez sáčku nebo vysavačů s cyklonovou technologií. Neschopnost vysávání v důsledku ucpání — což je vlastnost zejména vysavačů se sáčkem, nelze zjistit při testování v počáteční fázi. Relativní výhody vysavačů bez sáčků nebo vysavačů s cyklonovou technologií spotřebitelé nedokážou ihned rozpoznat.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, s. 1)

Usnesení Tribunálu ze dne 2. října 2013 — RiskMetrics Solutions v. OHIM (RISKMANAGER)

(Věc T-557/12) (¹)

(2013/C 344/125)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 370 ze dne 17.12.2011.